

Prejudiciālais jautājums

Vai Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu⁽¹⁾ 18. panta c) punkts ir jāsaprot tādējādi, ka pēc koriģēšanas laikposma beigām, kas ir paredzēts direktīvas 187. pantā, nodokļu maksātāja pamatlīdzekļiem, kurus iegādājoties, nodokļu maksātājs ir ieturējis priekšnodokli, brīdī, kad tas pārtrauc darbību, netiek uzlikts nodoklis un tie netiek iekļauti inventāra sarakstā, ja ir beidzies likumā noteiktais priekšnodokļa par to iegādi koriģēšanas laikposms, kas tiek noteikts atbilstoši šo līdzekļu paredzamajam ekspluatācijas laikam nodokļu maksātāja saimnieciskajā darbībā, vai arī tādējādi, ka neatkarīgi no koriģēšanas laikposma pamatlīdzekļiem ir jāuzliek nodoklis saimnieciskās darbības izbeigšanas brīdī?

⁽¹⁾ OV L 347, 1. lpp.

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 21. maijā iesniedza Sąd Najwyższy (Polija) –
Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej, Petrotel sp. z o.o. w Płocku/Polkomtel sp. z o.o.**

(Lieta C-231/15)

(2015/C 294/24)

Tiesvedības valoda – poļu

Iesniedzējtiesa

Sąd Najwyższy

Pamatlietas puses

Prasītājs: Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej, Petrotel sp. z o.o. w Płocku

Atbildētājs: Polkomtel sp. z o.o.

Prejudiciālais jautājums

Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīvas 2002/21/EK par kopējiem reglamentējošiem noteikumiem attiecībā uz elektronisko komunikāciju tīkliem un pakalpojumiem (pamatdirektīva)⁽¹⁾ 4. panta 1. punkta pirmais un trešais teikums ir jāinterpretē tādējādi, ka, ja uzņēmums, kas nodrošina tīklu, apstrīd valsts regulatīvās iestādes lēmumu par atlīdzību likmēm par savienojumiem šī uzņēmuma tīklā (MTR lēmums) un tam sekojošo valsts regulatīvās iestādes lēmumu, ar kuru tiek grozīts līgums starp MTR lēmuma adresātu un citu uzņēmumu tādējādi, ka šī cita uzņēmuma maksātās atlīdzību likmes par savienojumiem MTR lēmuma adresāta tīklā tiek pieskaņotas MTR lēmumā noteiktajām likmēm (izpildes lēmums), valsts tiesa, kas ir konstatējusi, ka MTR lēmums ir ticis atcelts, ievērojot Direktīvas 2002/21 4. panta 1. punkta ceturto teikumu un tās uzņēmuma intereses, kuram ir labvēlīgs izpildes lēmums, kas izriet no uzticības aizsardzības un tiesiskās noteiktības principiem, nedrīkst atcelt izpildes lēmumu, vai arī Direktīvas 2002/21 4. panta 1. punkta pirmais un trešais teikums saistībā ar Pamattiesību hartas 47. pantu ir jāinterpretē tādējādi, ka valsts tiesa var atcelt valsts regulatīvās iestādes izpildes lēmumu un līdz ar to atkristu tajā paredzētie pienākumi attiecībā uz laiku pirms tiesas nolēmuma [taisīšanas], ja tā pieņem, ka tas ir vajadzīgs, lai nodrošinātu efektīvu uzņēmuma tiesību aizsardzību, kurš ir apstrīdējis valsts regulatīvās iestādes lēmumu, ar kuru tika izpildīts valsts regulatīvās iestādes vēlāk atceltais MTR lēmums?

⁽¹⁾ OV L 108, 33. lpp.